

Arrest

nr. 72 111 van 19 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. STROOBANTS, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 juni 2010, verklaart er zich op 17 december 2010 vluchteling.

1.2. Op 28 juli 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een hindoe afkomstig uit Hoshiarpur in de provincie Punjab, India. Sedert zeven jaar was uw vader een volgeling van de goeroe Sant Baba Ram Raheem Singh Sersa Wala. De laatste vijf jaar predikte hij ook om zo mensen te overtuigen volgeling te worden van zijn goeroe. Hierdoor werd hij telefonisch bedreigd door de sikhs, die gekant zijn tegen deze goeroe. U was eveneens een volgeling van deze goeroe en vergezelde uw vader regelmatig wanneer hij predikte. Op 17 oktober 2009 hielden uw vader en u een religieuze bijeenkomst bij jullie thuis. Plots kwamen er zes à zeven sikhs naar binnen en werden jullie aangevallen. Uw vader en u liepen hierbij verwondingen op en dienden naar het hospitaal te gaan. Later die dag diende u een klacht in bij de politie. De politie heeft echter goede contacten met de sikhs en heeft de zaak bijgevolg niet verder onderzocht. Drie dagen na de aanval overleed uw vader aan de verwondingen die hij had opgelopen bij deze aanval. U zette daarbij zijn werk voort en vanaf de dood van uw vader begon u zelf ook te prediken. Vervolgens werd u verschillende keren telefonisch bedreigd door de sikhs, die u vroegen te stoppen met prediken. U stapte naar de politie om hierover klacht in te dienen maar die klacht werd nooit genoteerd. Op 15 mei 2010 vernam u dat er bij de politie een klacht tegen u was ingediend waarin u beschuldigd werd van moord. U vluchtte onmiddellijk naar Jalandar en vervolgens ging u naar uw goeroe. Deze adviseerde u het land te verlaten en regelde voor u een smokkelaar. Op 1 juni 2010 nam u een vlucht van Delhi naar Italië met een transit in een onbekend land. Vervolgens werd u met een auto naar België gebracht. Tijdens de reis maakte u gebruik van een vals paspoort dat u enkel bij controle in uw handen kreeg. Op 3 juni 2010 kwam u aan in België. Op 21 oktober 2010 overleed uw broer nadat hij werd aangevallen door sikhs. Op 17 december 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste twee bladzijden van uw paspoort, een gelegaliseerde kopie van de aanklacht en FIR (First Information Report) m.b.t. de aanval op uw vader en u op 17/10/2009, een gelegaliseerde kopie van de aanklacht en FIR m.b.t. de moord waarvan uw beschuldigd werd op 15/05/2010, de overlijdensakte van uw vader en de overlijdensakte van uw broer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U beweerde India te zijn ontvlucht omwille van de problemen die u als hindoe kende met de sikhs. U legde echter onvoldoende originele documenten neer ter staving van deze problemen. De overlijdensaktes van uw vader en uw broer bevestigen hun overlijden. Ze zeggen echter niets over de doodsoorzaak. U beweerde dat uw vader overleed ten gevolge van de verwondingen die hij had opgelopen toen jullie werden aangevallen door sikhs. Hoewel u vlak na de aanval reeds een klacht zou hebben ingediend bij de politie, kan van u worden verwacht dat u na het overlijden van uw vader opnieuw naar de politie stapt om dit te melden. Het betreffen hier immers zware criminele feiten met dodelijke afloop. U geeft echter op geen enkele manier blijk dit te hebben gedaan. De FIR die u neerlegt, dateert van voor het overlijden van uw vader. Hoewel erin vermeld wordt dat uw duim werd afgesneden en dat u verwondingen opliep aan het hoofd, staat er vreemd genoeg helemaal niets in over de verwondingen die uw vader opliep en die uiteindelijk tot zijn dood hebben geleid. Voorts beweerde u dat ook uw broer is overleden nadat hij werd aangevallen door sikhs. Ook hiervan legt u geen bewijzen neer, andere dan een overlijdensakte waarin de doodsoorzaak niet is vermeld. Wanneer u gevraagd werd of u daarvan een FIR bezit, verklaarde u dat de politie zelf een FIR opstelde waarin stond dat het om een ongeval ging (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Ook hier kan geen geloof aan worden gehecht. Het is niet aannemelijk dat er geen klacht zou kunnen worden ingediend in het geval van dergelijke ernstige criminele feiten. U slaagde er dus niet in aannemelijk te maken dat de dood van uw vader en de dood van uw broer het gevolg waren van problemen met sikhs. Voorts verklaarde u dat uw vader en u meerdere keren dreigtelefoontjes kregen. Ook hiervan kunt u geen enkel bewijs neerleggen. Wanneer u gevraagd werd of u daarvan melding maakte bij de politie verklaarde u dat u elke keer naar de politie bent gestapt maar dat ze u telkens vroegen door welk telefoonnummer u werd opgebeld (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Dat u niet zou kunnen hebben zien welk nummer dit was, is geen enkele reden waarom de politie uw klacht niet zou hebben kunnen noteren. De vaststelling dat u geen enkel bewijs neerlegt van deze bedreigingen doen dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring te zijn bedreigd. Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring door sikhs valselijk te zijn beschuldigd van moord. Van de aanklacht en de FIR die u neerlegde, dient de bewijswaarde sterkt te worden gerelativeerd daar de stempel van het politiekantoor in spiegelbeeld op deze aanklacht staat. Zelf kan u daarvoor geen enkele verklaring geven (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Voorts dient te worden opgemerkt dat iedereen naar de politie kan stappen om een klacht in te dienen. Deze moet door de politie altijd worden geregistreerd. Pas daarna is het aan de politie om de klacht te onderzoeken. Louter het feit dat iemand beschuldigd wordt doordat er een klacht tegen hem of haar werd ingediend, betekent niet dat die persoon vervolgd zal

worden. Er is geen enkele reden om aan te nemen waarom de politie u zou vervolgen indien de klacht vals is en er geen enkel bewijs tegen u is. U verklaarde dat de sikhs machtig zijn en u onschuldig zullen laten opsluiten voor de rest van uw leven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p. 6). Wanneer de politie geld krijgt, zouden ze volgens u mensen arresteren en zelf de bewijzen verzamelen (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Het is echter weinig waarschijnlijk dat de politie bewijzen zou kunnen verzamelen van een moord die u niet gepleegd hebt. De politie, indien ze u willen arresteren, zou dan een arrestatiebevel uitvaardigen. Ook dergelijke documenten legt u niet neer. U bent er zodoende niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u door de politie op actieve wijze wordt gezocht voor moord. Ook kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw vluchtroute. Deze kwam als stereotiep en ongeloofwaardig over. U beweerde via twee internationale vluchten naar Europa gereisd te zijn. U kende echter niet de namen van de luchtvaartmaatschappijen waarmee u reisde (gehoorverslag CGVS p. 5). U beweerde met een paspoort gereisd te hebben maar u kende noch de naam, noch de geboortedatum die op het paspoort stonden vermeld. Ook over het visum kon u niets vertellen (gehoorverslag CGVS p. 5). Daar u echter enkele internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort verwacht worden. De ongeloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute, benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielrelaas en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen dat u met eigen paspoort, waarvan u een kopie voorlegt van de twee eerste bladzijden, bent gereisd. Indien u zou vertellen dat u met een eigen paspoort uit India kon vertrekken, zou dat immers kunnen impliceren dat u niet door de Indiase autoriteiten wordt gezocht. Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u pas zeven en halve maand na uw aankomst in België een asielaanvraag indiende. Van iemand die zijn land van herkomst diende te ontvluchten uit gegronde vrees voor vervolging kan echter worden verwacht dat hij of zij direct na aankomst in een ander land op zoek gaat naar bescherming. De vaststelling dat u naliet dit te doen, haalt de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees nog verder onderuit. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De kopie van de eerste twee pagina's is louter een begin van bewijs van uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. De overlijdensaktes van uw vader en uw broer bevestigen louter dat zij overleden zijn. Ze zeggen niets over de doodsoorzaak. De kopieën van de aanklacht en FIR's die u neerlegt, hebben zoals eerder reeds vermeld maar een zeer beperkte bewijswaarde. Bovendien moeten zij samengaan met aannemelijke verklaringen, hetgeen in casu niet het geval was. Omwille van de stempel in spiegelbeeld op een van de aanklachten kan er bovendien ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van deze documenten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980; een schending van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoeker een aanhanger is van Guru Sant Baba Ram. De commissaris-generaal dient dan vervolgens ook het langlopend conflict tussen de verschillende aanhangers te aanvaarden. Verzoeker stelt dat hij een klacht heeft neergelegd op 17 oktober 2009 waarin hij de aanval door de Sikh op zijn huis, zijn persoon en zijn vader beschrijft. De dood van verzoekers vader kan dan ook niet anders zijn dan het gevolg van de gewelddadige aanval van de Sikhs. Verzoeker meent dat hij voldoende bewijsmateriaal heeft aangebracht. Verzoeker is er van overtuigd dat de dood van zijn broer, na verzoekers vertrek, ook het resultaat is van een aanslag van de Sikhs. Verzoeker herhaalt dat de politie de dood van zijn broer beschouwde als een ongeluk en deze niet wenste te noteren omdat zij er geen belang aan hechtten aangezien de verklaringen kwamen van twee vrouwen.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker

de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op volgende gronden: (i) verzoeker legde onvoldoende originele documenten neer van de door hem aangehaalde problemen, (ii) hij slaagde er niet in aannemelijk te maken dat de dood van zijn broer en vader het gevolg waren van de problemen met de Sikhs, (iii) verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij door de politie op actieve wijze zou gezocht worden voor moord, (iv) er werd weinig geloof gehecht aan de beschrijving van zijn vluchtroute en (v) verzoeker heeft pas zeven en een half maand na aankomst in België een asielaanvraag ingediend.

2.4. Verzoeker legt een kopie neer van de FIR van 17 oktober 2009 die dateert van voor het overlijden van verzoekers vader. Zo deze FIR melding maakt van de opgelopen verwondingen door verzoeker maakt deze in het geheel geen melding van de verwondingen die verzoekers vader zou hebben opgelopen en die uiteindelijk tot zijn dood zou hebben geleid. In dit verband merkte de commissaris-generaal terecht op dat van verzoeker mag verwacht worden dat hij na het overlijden van zijn vader, gelet op de zware criminele feiten, een tweede klacht zou neerleggen. Alsook werd in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker geen enkel bewijs naar voren brengt dat verzoekers broer zou zijn overleden nadat hij werd aangevallen door Sikhs. De door verzoeker neergelegde overlijdensaktes tonen weliswaar aan dat zijn broer en zijn vader overleden zijn maar vermelden op geen enkele wijze de doodsoorzaak. De bestreden beslissing heeft dan ook terecht besloten dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat de dood van zijn vader en broer het gevolg waren van de problemen met de Sikhs.

Ook verzoekers verklaring dat hij door Sikhs valselijk beschuldigd werd van moord wordt door hem niet hard gemaakt. De bestreden beslissing merkte immers op dat aan de neergelegde kopie van de aanklacht en FIR slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden gehecht omdat de stempel van het politiekantoor in spiegelbeeld op deze aanklacht staat waardoor er ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van dit document. Aan verzoekers verklaring dat hij valselijk beschuldigd werd van moord kan dan ook geen geloof gehecht worden zodat hij evenmin aannemelijk maakt om deze reden gezocht te worden door de politie.

De vaststelling bovendien dat verzoeker nadat hij in België is aangekomen nog bijna acht maanden gewacht heeft alvorens asiel aan te vragen relativeert op bijzondere wijze de ernst en de geloofwaardigheid van de voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land heeft verlaten uit vrees voor vervolging mag immers worden verwacht dat deze zonder talmen en van zodra hij hiertoe de mogelijkheid heeft, internationale bescherming inroept.

Verzoekers verwijzing en neerlegging van een internetartikel en verschillende rapporten tenslotte volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 15 december 2004, nr. 138.480; RvS 9 juli 2003, nr. 121.481).

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER